

ΤΟ ΣΕΞ ΚΑΙ Η ΕΟΝ

1. "Η Ελληνίδα γυναίκα υπό ελευθεριάζουσαν μορφήν",
(εγκύκλιος της Λουλού Μαντζούφα προς τις απανταχού φαλαγγίτισσες, 25/11/1940)
2. "Η ανωμαλία της στρωμνής προέδιδε το έγκλημά του",
(ο εισαγγελέας Κάβουρας εναντίον ομοφυλόφιλων φαλαγγιτών, 1942)
3. Παράρτημα (φωτό που περίσσεψαν από την έντυπη μορφή)

Αθήνα
Δεκέμβριος του 2011

ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ
ΓΑΛΑΝΟΜΑΥΡΟ

Ανεύρεση ντοκουμέντων: Σπουδές στο Γαλανόμαυρο

Αξιολόγηση προτεραιοτήτων: Antifa Scripta

Πληκτρολόγηση, γκρίνιες, χαμόγελα: Σπουδές στο Γαλανόμαυρο

Διασπορά φημών ότι η Λουλού Μαντζούφα ήταν νυμφομανής: Μεταβαμπίρ

Τα περιεχόμενα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ελεύθερα για τους σκοπούς του ταξικού ανταγωνισμού. Σε κάθε περίπτωση, η κινηματική ηθική επιβάλλει την αναφορά των πηγών.

Φωτογραφία εξωφύλλου:

Οπισθόφυλλο του περιοδικού “Νεολαία” #51, 30/9/1939. Η αρχική λεζάντα της φωτογραφίας ήταν: “Η γυναίκα είναι ο πραγματικός αρχηγός της οικογένειας, η γυναίκα θα διαφυλάξει την παράδοσιν”

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΤΟ ΣΕΞ ΚΑΙ Η ΕΟΝ

Τα όσα ακολουθούν είναι μικρά τεκμήρια που δεν χώρεσαν στα κείμενα με τίτλο "ΕΟΝ: Καταναγκασμός και ταξική πάλη στην κατ' εξοχήν φασιστική οργάνωση του μεσοπολέμου" που δημοσιεύτηκαν στα τεύχη 27 και 28 του περιοδικού. Εκεί υποστηρίξαμε ότι η ΕΟΝ, εκτός από σαφής ένδειξη του τρόπου με τον οποίο το ελληνικό κράτος αντιλαμβάνονταν τη νεολαία (σαν κρέας για το σφαγείο) υπήρξε και πεδίο πόλωσης, πολλές φορές μάλιστα με τρόπους που ξέφευγαν από την απλή αντιπαράθεση "καταπιεστών και καταπιεζόμενων" που τείνει να φανταστεί κανείς όταν ακούει για κράτος, νεολαία και φασιστικές οργανώσεις.

Υποστηρίξαμε επίσης ότι ο υποχρεωτικός συγχρωτισμός των δύο φύλων που επιβλήθηκε στα πλαίσια της οργάνωσης, από τη μια χρησιμοποιήθηκε για την υπονόμευση της οικογενειακής εξουσίας και από την άλλη υπήρξε ίσως το πλέον ελκυστικό στοιχείο της οργάνωσης για πολλά από τα μέλη της.

Αλλά με το σεξ τι γινόταν; Ήταν όντως η ΕΟΝ τόπος οργίων; Όπως καταλαβαίνει κανείς, οι σχετικές μαρτυρίες σπανίζουν. Τα δύο μικρά σχετικά τεκμήρια που παραθέτουμε παρακάτω, δεν συμπληρώνουν το κενό, μπορούν όμως να μάς κάνουν να υποψιαστούμε ότι το σεξ ήταν σημαντικός παράγοντας της ζωής, όχι μόνο της ΕΟΝ, αλλά και γενικότερα της ελληνικής νεολαίας κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου.

Το πρώτο κείμενο είναι εγκύκλιος προς όλες τις υποδιοικήσεις της ΕΟΝ, υπογεγραμμένη από τη Λουλού Μαντζούφα. Η Λουλού ήταν η κόρη του Μεταξά στην οποία είχε ανατεθεί η αρχηγία του γυναικείου τμήματος της ΕΟΝ. Εδώ η Λουλού, ένα μήνα μετά την κήρυξη του πολέμου, αισθάνεται υποχρεωμένη να υποδείξει στις "φαλαγγίτισσες" να μετριάσουν τον ενθουσιασμό τους προς τους Άγγλους στρατιώτες, ώστε να αποφευχθεί ο διασυρμός του έθνους. Προφανώς αυτό το τεκμήριο μάς δείχνει ότι δεν ήταν η ΕΟΝ η πηγή της "διαφθοράς της ελληνικής νεολαίας" και ότι, αντιθέτως η ελληνική νεολαία ήξερε να διαφθείρεται μια χαρά και από μόνη της.

Το δεύτερο κείμενο είναι πιο περίεργο ως προέλευση. Είναι η αγόρευση του εισαγγελέα από μια δίκη στην οποία δικάζονται δύο νέοι για το αδίκημα της "παρά φύσιν συνουσίας". Το "αδίκημα" έλαβε

χώρα ενώ και οι δύο ήταν μέλη της ΕΟΝ. Κατ' αρχήν οι προσεκτικοί θα παρατηρήσουν ότι η δίκη από την οποία προέρχεται το τεκμήριο έγινε στα χρόνια της κατοχής. Πράγματι, η κατοχική κυβέρνηση είχε επιδοθεί σε πλημμύρα καταγγελιών και αποκαλύψεων γύρω από τη διαφθορά του προηγούμενου καθεστώτος, με προφανή στόχο να στρέψει τα βλέμματα μακριά από το γεγονός της κατοχής, την πείνα κλπ κλπ. Νομίζουμε ωστόσο ότι αυτή η προπαγανδιστική φύση του τεκμηρίου δεν το καθιστά λιγότερο ενδιαφέρον. Κατ' αρχήν είναι μία από τις ελάχιστες φορές που βρήκαμε την ομοφυλοφιλία στην Ελλάδα του μεσοπολέμου να εμφανίζεται ως τεκμηριωμένη πρακτική, όχι με τον τρόπο που υποδεικνύει ο Ηλίας Πετρόπουλος (δηλαδή ως μια πρακτική του περιθωρίου), αλλά με έναν τρόπο που υποδεικνύει ότι υπήρχαν ομοφυλόφιλοι παντού και φυσικά στην ΕΟΝ (ο κατηγορούμενος, στην προσπάθειά του να υπερασπιστεί τον εαυτό του, παρέχει κατάλογο με τα ονόματα των "πελατών" του "αμούστακου νέου"). Τα πιο αξιόπιστα συμπεράσματα βέβαια είναι αυτά που προκύπτουν από τη γλώσσα του εισαγγελέα: ο κύριος Κάβουρας μάς δίνει σε λίγες γραμμές να καταλάβουμε το είδος της αντιμετώπισης που έπρεπε να περιμένουν οι ομοφυλόφιλοι εφ' όσον γίνονταν αντιληπτοί στην Ελλάδα του μεσοπολέμου.

Επειδή βέβαια η γλώσσα του κυρίου Κάβουρα, παρότι φλογερή, είναι μάλλον ακατανόητη για ανθρώπους που έχουν μεγαλώσει στα τέλη του εικοστού αιώνα, μάς φάνηκε χρήσιμο, μαζί με το πρωτότυπο, να στήσουμε και μια πρόχειρη μετάφραση η οποία παρατίθεται μαζί με το αρχικό κείμενο.

Και τα δύο τεκμήρια προέρχονται από τις υποσημειώσεις του βιβλίου του Σ. Λιναρδάτου, *4η Αυγούστου*, Θεμέλιο 1966. Οι τίτλοι είναι βέβαια δικής μας επιλογής :-).

Τα περισεύματα από τις δύο συνέχειες συμπληρώνονται από φωτογραφίες (βασική πηγή για τις προπαγανδιστικές φωτογραφίες του καθεστώτος το βιβλίο της Ελένης Μαχαίρα, *Η νεολαία της 4ης Αυγούστου: Φωτο-γραφές*, ΙΑΕΝ, 1987). Κάποιες από αυτές έχουν ήδη δημοσιευθεί στο περιοδικό, αλλά τίς ξαναδημοσιεύουμε εδώ -δυστυχώς η έφεσή μας προς την πλημμύρα λέξεων δεν άφησε τη συντρόφισσα του γραφιστικού να τις παραθέσει στο μέγεθος που έπρεπε.

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΥΠΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΖΟΥΣΑΝ ΜΟΡΦΗΝ

(Εγκύκλιος προς άσας τις υποδιοικήσεις, συγγραφέας Λουλού Μαντζούφα, 25/11/1940)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦ. ΔΙΟΙΚΗΤΡΙΑΣ
ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ 695

Εν Αθήναις τη 25η Νοεμβρίου 1940

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Προς άσας τās Υποδιοικήσεις

Φαλαγγίτισσες,

Ο ακράτητος και ακαλίνωτος ενθουσιασμός οδηγεί πολλάκις εις ολισθηρά παραπτώματα, τ' αποτελέσματα των οποίων δύνανται να επιδράσουν ολεθρίως επί της ζωής των ατόμων, ιδίως μάλιστα όταν πρόκειται περί γυναικών.

Παρητήρηθη κατά τας τελευταίας ημέρας, με τās νίκας του ηρωικού στρατού μας, ότι πολλά κορίτσια υπερέβησαν τα όρια όχι μόνον της καλής συμπεριφοράς, αλλά και αυτά της αξιοπρεπείας και της στοιχειώδους ηθικής. Εφιστώ την προσοχήν σας επί του σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος και σās τονίζω ότι η αξιοπρέπεια και ο σεβασμός προς τον ίδιον τον εαυτόν μας είναι εκείνα που ανυψώνουν τον άνθρωπον και ιδίως την γυναίκα. Και τον σεβασμόν αυτόν είμεθα σήμερα περισσότερο υποχρεωμένοι να τον κρατήσωμεν εις ύψιστον σημείον εφ' όσον οι γονείς μας και οι αδελφοί μας χύνουν το αίμα τους εις τα σύνορα δια να προασπίσουν την τιμήν και την αξιοπρέπιάν μας από τās ορδās του θρασύ κατακτητού.

Ουδέ πρέπει να νοηθή ότι παράπτωμά τι διαπραττόμενον με παρεπιδημούντα ξένον δεν είναι τόσο κολάσιμον επειδή αυτός είναι ξένος και μίαν ημέραν θα εγκαταλείψη το πατρικόν έδαφος. Απ' εναντίας: Έναντι των ξένων πρέπει να συμπεριφερώμεθα κοσμιώτερον διότι ο σύμμαχός μας Άγγλος στρατιώτης αίφνης όστις γνωρίζει την Ελληνίδαν γυναίκαν υπό ελευθεριάζουσαν μορφήν, επανερχόμενος εις την πατρίδαν του θα ομιλήση περί αυτής με περιφρόνησιν, και η περιφρόνησις αυτή αντανακλά εις ολόκληρον το έθνος, εις ολόκληρον την φυλήν.

Είμαι πεπεισμένη ότι θέλετε κρατήσει υψηλά όχι μόνον το όνομα της φαλαγγίτισσας αλλά και της Ελληνίδας γυναίκας, και ακόμη ότι θέλετε καταβάλει πάσαν προσπάθειαν όπως συγκρατήσετε από τον ολισθηρόν κατήφορον πάσαν φίλην σας ή γνωστήν σας, διότι, επαναλαμβάνω, παν παράπτωμα με ξένους εκθέτει όπως προανέφερα την αξιοπρέπειαν της φυλής μας.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΛΟΥΚΙΑ Γ. ΜΑΝΤΖΟΥΦΑ
κ.α.α
Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
Λ. ΛΑΧΑΝΑ

Η ΑΝΩΜΑΛΙΑ ΤΗΣ ΣΤΡΩΜΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΙΔΕ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ

(Υπ' αριθμόν 235/1942 βούλευμα του Εφετείου Αθηνών. Εισηγητής Ι. Κάβουρας)

Επειδή εκ της ενεργηθείσης ανακρίσεως προέκυψαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: ότι ο κατηγορούμενος και ο παθών απετέλουν μέλη της οργανώσεως της ΕΟΝ, ήτις εκτραπείσα, ως μη ώφειλε, του αρχίθεν δι' ον συνέστη σκοπού, έλαβε κατεύθυνσιν προς διάλυσιν της οικογενείας και έκλυσιν των ηθών με χαρακτηριστικές και επιμόνους εκδηλώσεις. Αι εκδηλώσεις αύται ελάμβανον πασιδήλως πανηγυρικήν και ομαδικήν την έκτασιν καθ' εκάστην επέτειον της 4ης Αυγούστου, ωσει να επρόκειτο περί ανασυστάσεως της εορτής των βακχείων, καθ' ην αμφοτέρα τα γένη επεδίδοντο και εξετρέποντο εις μαριακόν εκβαχισμόν προκαλούντα τον ηθικόν εμετόν και τον ψυχικόν σπαραγμόν παντός τιμίου ανθρώπου. Και αν βεβαίως η εκουσία παραμονή των νέων εις τοιαύτην οργάνωσιν εδικαιολογείτο δι' αυτούς ως εκ της διεγέρσεως εις τας ψυχάς των της επιθυμίας των απολαύσεων και των ηδονών και της πλάνης ότι θα τούς έφερει εις την ευτυχίαν της ζωής, δεν εδικαιολογείτο και η των γονέων άδεια προς παραμονήν αυτών εις την οργάνωσιν αυτήν, παρεκτός αν συνεκινούντο με τα προκλητικά και με αφάνταστον πολυτέλειαν παρατιθέμενα συμπόσια εις βάρος του δημοσίου και εθαμβούντο εκ της διακεκριμένης στολής της οργανώσεως και των αφειδώς παρεχομένων βαθμών και αξιωματών επί εικονικών θέσεων και ανυπάρχτων υπηρεσιών.

Αποτέλεσμα της τοιαύτης καταστάσεως της οργανώσεως αποτελεί και δικαζομένη πράξις της παρά φύσιν ασελγείας, ήτις προσλαμβάνει ενδιαφέροντα χαρακτήρα, ως εκ των ιδιαίτερων συνθηκών, υφ' ας ετελέσθη και της ιδιότητος των εις ταύτην υποπεσόντων. Αξιωματούχος της ΕΟΝ ο κατηγορούμενος, ιεραρχικώς υποτεταγμένος ο παθών, υπό πνεύμα περιέργου ως φαίνεται αντιλήψεως πειθαρχικής υποταγής των κατωτέρων προς τους ανωτέρους εν τη οργάνωσει ταύτη, υπέκυψεν ο παθών άνηβος εις παρά φύσιν ασέλγειαν υπό του πρώτου επί δύο συνεχείς νύκτας, εις την εν Κερατέα, οικίαν του, εις ην τον εφιλοξένει, ωσει να επρόκειτο περί νομίμου συζεύξεως, ήτις να εύγχανε και της φιλοστόργου περιποιήσεως των οικείων αυτού. Δεν εντράπη ο κατηγορούμενος, άγων το 22ο έτος της ηλικίας του, να συστήση εις τους οικείους του ως φίλον του τον άνηβον παθόντα, δεν ηρυθρία όταν ηξίου παρ' αυτών να ετοιμασθή κοινή στρωμνή δι' αυτόν και τον παθόντα, προς εκτέλεσιν του επονειδίστου μυστηρίου, εις εποχήν μάλιστα, καθ' ην εξήρετο η οργάνωσις, εις ην ανήκον, ως σύμβολον και όργανον του τρίτου ελληνικού πολιτισμού, δεν συνεκινήθη, ουδ' εφοβήθη μήπως γίνει αντιληπτός κατά την εκτέλεσιν της πράξεως από τους εις το παραπλεύρως δωμάτιον κοιμωμένους οικείους του, ηδιαφέρει αν η ανωμαλία της στρωμνής προέδιδε το έγκλημά του. Εμόλυνε την πατρικήν στέγην, εις ην έδει να εθίζηται εις την αρετήν· εκρησιμοποίησε ταύτην ως καταφύγιον προς ακολασίαν, ενώ έδει να σέβηται ταύτην. Εάν ο ποι-

νικός νομοθέτης ηδύνατο να φαντασθη την ανήκουστον θρασύτητα και αναισχυντίαν τέκνου, απαιτούτος παρά της μητρός του την ετοιμασίαν της ενόχου στρωμνής προς εκτέλεσιν της τοιαύτης ακοτονομάστου πράξεως, ασφαλώς την πράξιν ταύτην θα την εκαρακτήριζεν ως ιδιώνυμον αδίκημα. Αλλ' η πραγματικότητα σήμερον ως προς την έκλυσιν των ηθών υπερέβη τα όρια, εις α ηδύνατο να φθάση εις το εγγύς παρελθόν η φαντασία του νομοθέτου.

Ο κατηγορούμενος -απολογούμενος- ηρνήθη την πράξιν του, ισχυριζόμενος ότι ο παθών συνουσιάζετο εξ υπαμοιβής μετ' άλλων ους κατονομάζει. Αλλ' η απολογία του αυτή μαρτυρεί την ενοχήν του, διότι ενώ εγγώριζε την ένοχον διαγωγήν του παθόντος, δεν ημέλησεν εν τωσούτω να προσλάβη τούτων και υπασπιστήν του και δεν εντράπη να φιλοξενήσῃ τούτον εις την οικίαν του και να συστήσῃ αυτόν, άνηβον όντα, εις τους οικίους του ως στενόν φίλον του..."

Ο Κάβουρας σε μετάφραση

Επειδή από την ανάκριση που διενεργήθηκε προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: ότι ο κατηγορούμενος και ο παθών ήταν και οι δύο μέλη της οργάνωσης ΕΟΝ. Ότι αυτή η οργάνωση είχε παρεκτραπεί από τους σκοπούς για τους οποίους ιδρύθηκε και είχε πάρει κατευθύνσεις που οδηγούσαν στη διάλυση της οικογένειας και στην ηθική κατάπτωση, μέσα από συστηματική διενέργεια χαρακτηριστικών εκδηλώσεων. Αυτές οι εκδηλώσεις έπαιρναν τον πιο πανηγυρικό και μαζικό χαρακτήρα σε κάθε επέτειο της 4ης Αυγούστου. Τότε, σαν να 'χαμε αναβίωση της γιορτής των βακχείων, και τα δύο φύλα επιδίδονταν με μανία σε όργια που θα προκαλούσαν εμετό και πόνο ψυχής σε κάθε τίμιο και ηθικό άνθρωπο.

Έστω, μπορεί να πει κανείς ότι η ηθελημένη παραμονή των νέων στην οργάνωση δικαιολογείται γιατί η οργάνωση έδινε υποσχέσεις ηδονής και απόλαυσης και γιατί παραπλανούσε τους νέους υποσχόμενη την ευτυχία στη ζωή ολόκληρη. Οι γονείς όμως, που τούς έδιναν την άδεια να παραμένουν στην οργάνωση, είναι εντελώς αδικαιολόγητοι, εκτός πια κι αν ήταν τόσο εντυπωσιασμένοι από τις προκλητικές γιορτές η άπιστευτη πολυτέλεια των οποίων πληρωνόταν με τα λεφτά του δημοσίου, εκτός πια κι αν είχαν τόσο θαμπωθεί με τη λαμπρή στολή της οργάνωσης, με τους βαθμούς και τα αξιώματα που δίνονταν με κάθε ευκαιρία δίχως να αντιστοιχούν σε πραγματικές θέσεις ή υπαρκτές υπηρεσίες.

Η πράξη της παρά φύση ασέλγειας που δικάζεται σήμερα είναι αποτέλεσμα αυτής ακριβώς της κατάστασης της οργάνωσης. Αποκτά μάλιστα ακόμα μεγαλύτερο ενδιαφέρον αν λάβουμε υπ' όψη της ιδιαίτερες συνθήκες υπό τις οποίες έλαβε χώρα, καθώς και την ιδιότητα των εμπλεκομένων. Αξιωματικός της ΕΟΝ ο κατηγορούμενος λοιπόν, κατώτερος στην ιεραρχία ο παθών, ο οποίος, αμούστακο παιδί ακόμα, και προφανώς εμφορούμενος από περίεργες αντιλήψεις για το νόημα της ιεραρχίας και της υπακοής των κατωτέρων προς τους ανώτερους στην οργάνωση, υπέκυψε για δύο συνεχόμενες νύχτες στην παρά φύση ασέλγεια στο σπίτι του κατηγορούμενου στην Κερατέα, όπου φιλοξενούνταν, σαν να επρόκειτο για νόμιμο γάμο, δεχόμενος μάλιστα και τις φροντίδες των γονιών του κατηγορουμένου!

Δεν ντράπηκε λοιπόν ο κατηγορούμενος, που είχε ήδη κλείσει τα 22, να συστήσει το αμούστακο παιδάκι στους δικούς του σαν φίλο του, δεν κοκκίνισε όταν τους ζήτησε να στρώσουν γι' αυτόν και τον παθόντα το ίδιο κρεβάτι ώστε να λάβει χώρα το μυστήριο της ντροπής! Και όλα αυτά μάλιστα, σε μια εποχή όπου η οργάνωση στην οποία και οι δυο τους ανήκαν, περηφανευόταν πως είναι σύμβολο και εργαλείο του τρίτου ελληνικού πολιτισμού! Ασυγκίνητος και ψυχρός ο κατηγορούμενος, δεν φοβήθηκε μήπως γίνει αντιληπτός κατά την εκτέλεση της πράξεως από τους γονείς του που κοιμούνταν στο διπλανό δωμάτιο, αδιαφόρησε για το αν η ανωμαλία του στρώματος θα πρόδιδε το έγκλημά του. Μόλυνε ξεδιάντροπα την πατρική στέγη υπό την οποία όφειλε να μένει προσκολλημένος στην αρετή την χρησιμοποίησε ως καταφύγιο ακολασίας, ενώ όφειλε να τη σέβεται. Αν ο ποινικός νομοθέτης μπορού-

σε να φανταστεί το θράσος και την ξεδιαντροπιά του παιδιού που ζητάει από την ίδια του τη μητέρα να του ετοιμάσει το στρώμα της ακολασίας όπου θα λάβουν χώρα τα ακατονόμαστα, αναμφίβολα θα χαρακτήριζε την πράξη ιδιώνυμο αδίκημα. Αλλά η σημερινή πραγματικότητα, η σημερινή έκλυση των ηθών έχει ξεπεράσει κάθε όριο, κάθε φαντασία του νομοθέτη του πρόσφατου παρελθόντος.

Ο κατηγορούμενος, στην απολογία του, αρνήθηκε την πράξη του και ισχυρίστηκε ότι το θύμα συνουσιαζόταν και με άλλους επί πληρωμή, και μάλιστα τούς κατονόμασε. Έτσι όμως, παραδέχεται ο ίδιος την ενοχή του, γιατί ενώ γνώριζε την διαγωγή του θύματος, δεν δίστασε να τον κάνει υπασπιστή του, δεν ντράπηκε να τον φιλοξενήσει σπίτι του και να τον συστήσει, αμούστακο ακόμα, στους γονείς του σαν στενό του φίλο...

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(φωτό που περίσσεψαν από την έντυπη μορφή)

Εξώφυλλο του περιοδικού “Νεολαία”, #49, 16/9/1939. Η λεπτομέρεια πάνω δεξιά, απεικονίζει νεαρά μέλη της ΕΟΝ που εκπαιδεύονται για να μιμηθούν τους μεγαλύτερους. Η ΕΟΝ ήταν πρώτα και κύρια προσπάθεια προετοιμασίας της νεολαίας για το σφαγείο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου...

ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Ἀφιερωμένο στον Κυ-
βερνητικὸν Ἐπίτροπον
ΑΛ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ

Μέσ' στον Μεγάλον Ἄθλο Σπαρτιάτης
κι' ἀγωνιστῆς κι' ὀδηγητῆς καὶ Φοῖβος!
Ἡ Μάνα Ἑλλάδα κράζει Σε κοντά της
καὶ σοῦ γνέφουν οἱ θριαμβοὶ κι' ὁ Στίβος!

Θυσία ἑαρινὴ τ' ἀδρά Σου νειάτα
στο βωμὸ τῆς ἸΔΕΑΣ, στοὺς ἀγῶνες,
μὲ τὴ ζωὴ Σου ἀνοίγεις νέα στράτα
καὶ δά σοῦ πλέξουν στέφανο οἱ αἰῶνες!

Οἱ Φάλαγγες περνᾶν σέ θεῖα δάμνη,
κι' ὡς πᾶς μπροστά ἀγέρωχος κι' ἀπλός
στραφτοκοπάει γόνιμα καὶ λάμπει
στά χέρια Σου ὁ πέλεκυς διπλός.

Σὺ τ' Ἀρχηγοῦ ὠραία προφητεία,
πού σέ καλοῦν οἱ ἔνθεοι θεομοί!
Πρῶτος σέ μιά καινούργιαν Ὀλυμπία
θάρρῃς καὶ δ' ἀληθέψουν οἱ χρησμοί.

Ἄκου, ἀδερφικὰ σέ κράζει ἡ Νειότη
καὶ καρτεράει ἀσίγαστη
κι' ἄκμαία
Θριαμβικὰ ν' ἀρρῃ μαζί
σου πρώτη
καὶ πρῶτος Σὺ σέ μίαν
Ἑλλάδα Νέα.

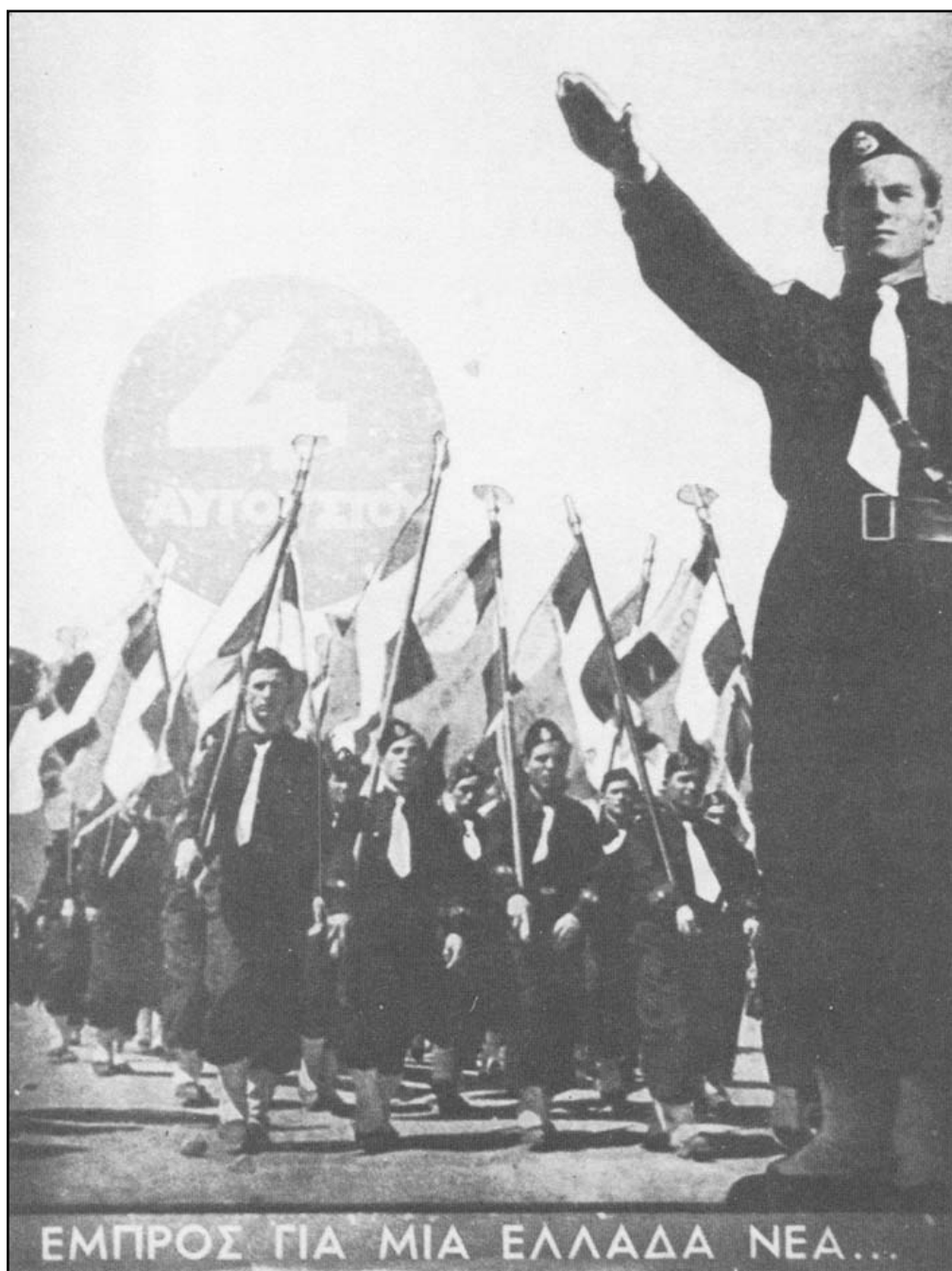
ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΥΛΙΤΗΣ - ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΔΑΚΗΣ

Εἰκονογραφημένος ὕμνος στον Ἀλέξανδρο Κανελλόπουλο ἀπὸ το περιοδικὸ Νεολαία, #51, 30/9/1939. Βλοσυρὸ το ὕφος εκατέρωθεν.

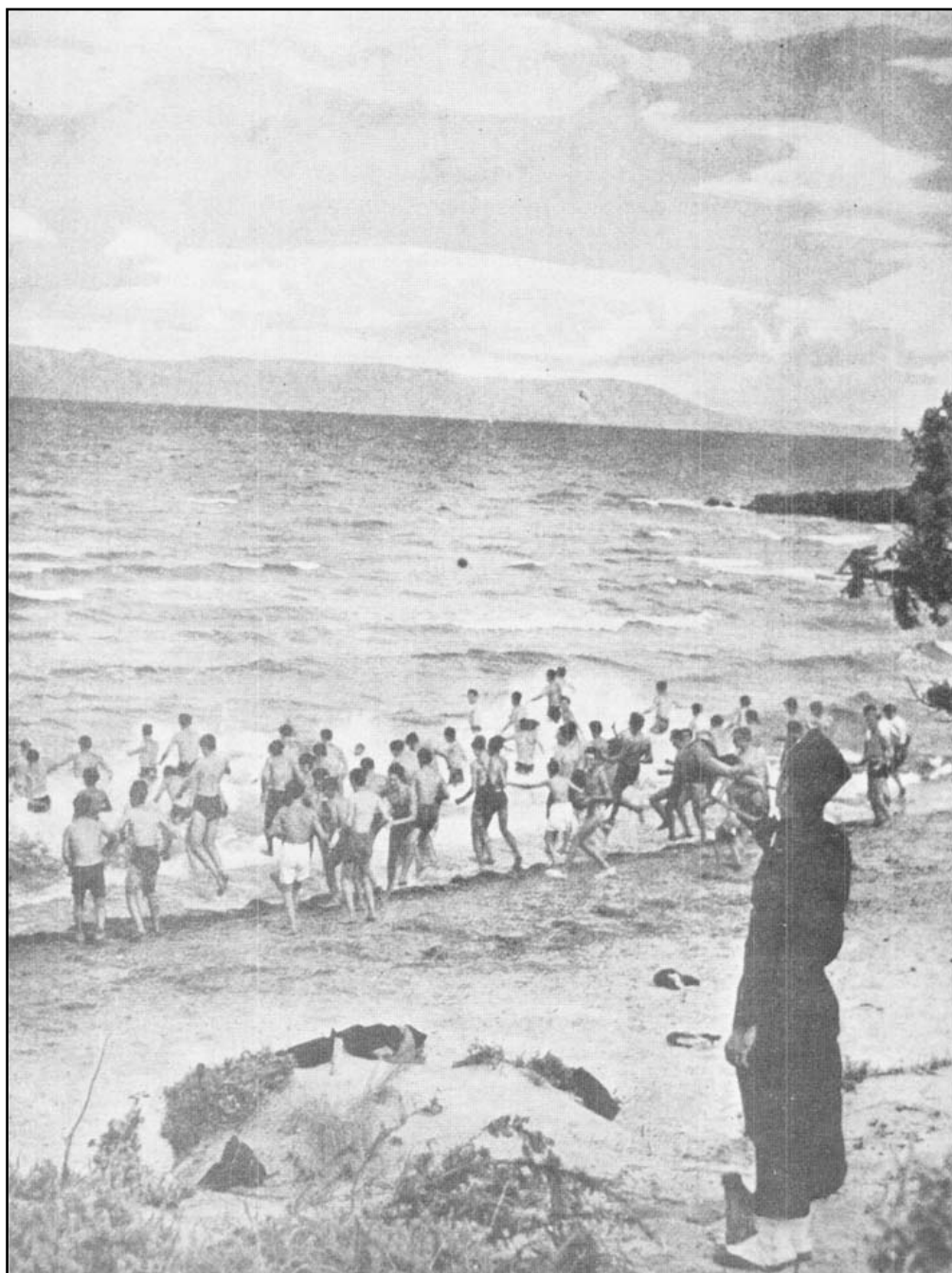
Φαλαγγίτισσες στο Καλλιμάρμαρο Στάδιο την πρώτη ημέρα των πανελλήνιων αγώνων της ΕΟΝ. Περιοδικό "Η Νεολαία", #35, 10/6/1939.

Προσέξτε τις φούστες πάνω από το γόνατο...

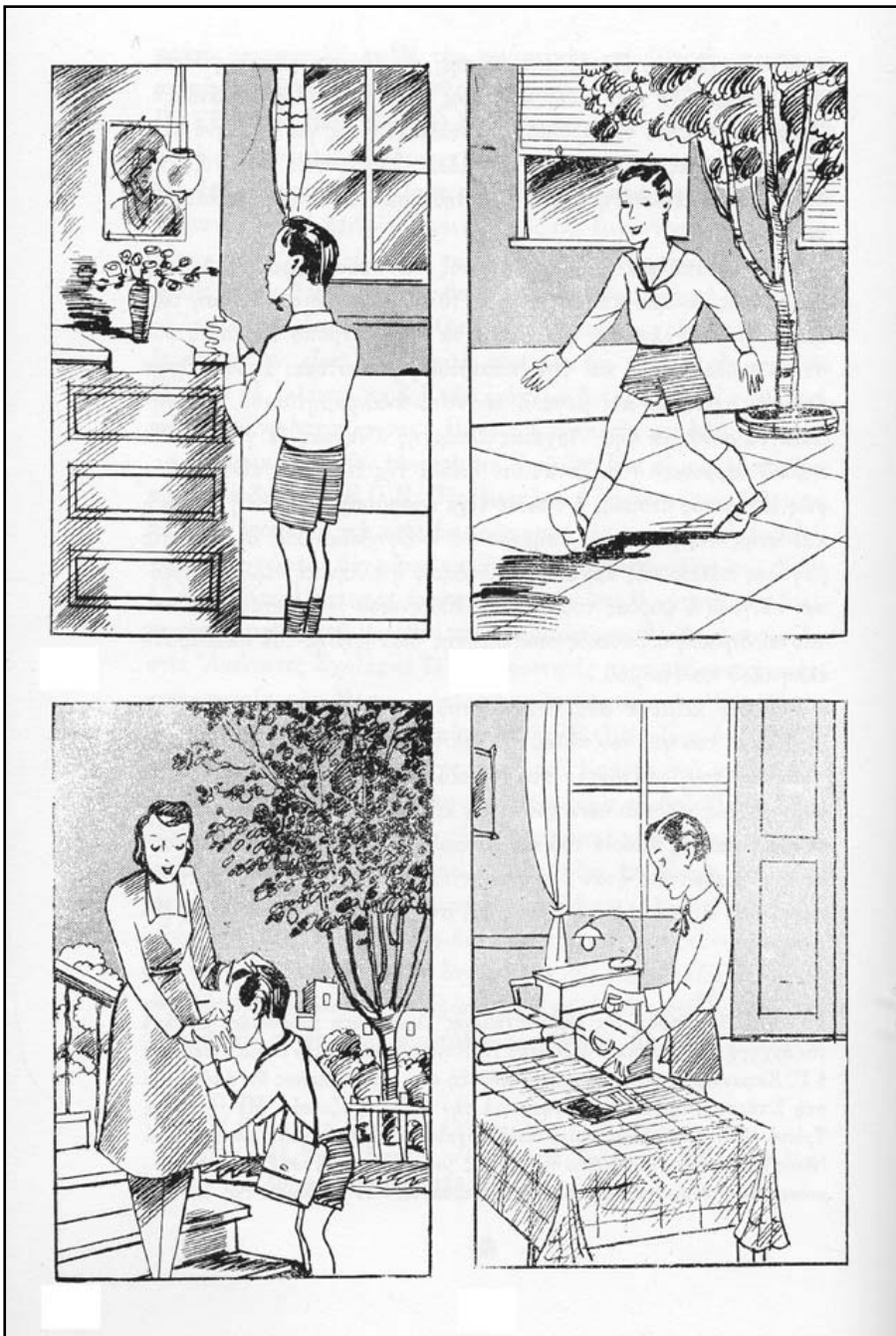

Το σύνθημα "Εμπρός Ανδρέα για μια Ελλάδα Νέα" προήλθε προφανώς από ιστορικά ενήμερους πασόκους των πρώτων χρόνων της μεταπολίτευσης...

Από το περιοδικό "Νεολαία", #66, 13/1/1940.

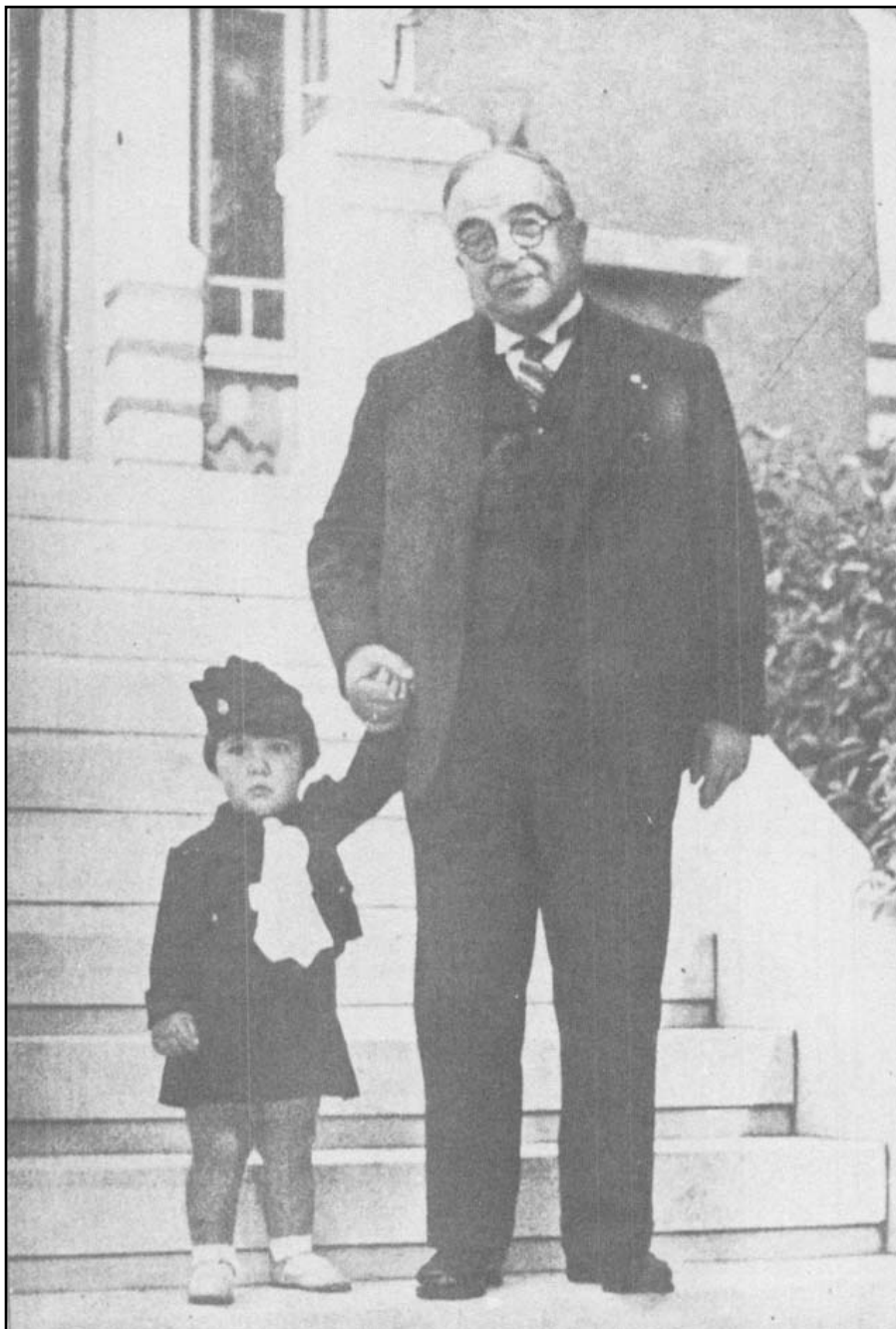

Ομαδικό μπάνιο στις κατασκηνώσεις της ΕΟΝ
από οπισθόφυλλο του περιοδικού Νεολαία #33, 27/5/1939.
Αναμφίβολα μια κατάσταση που θα μπορούσε κάλλιστα
να τροφοδοτήσει “τη στρωμνή της ανωμαλίας”...

Θρησκεία, οικογένεια, αποταμίευση, οικολογία και ανάταση της δεξιάς χειρός. Η ζωή του μικρού φαλαγγίτη από τη μπροσούρα του Νίκου Καπίτσογλου με τίτλο Ο Μικρός Φαλαγγίτης, 1939.

Ο πα-ΤΕΡΑΣ που λέει κι η Ελευθεροτυπία όποτε εμφανίζεται υπόθεση πατρικής παιδερασίας. Νεολαία #98, 24/8/1940. Δύο μήνες πριν τον πόλεμο.